

ד.

הוד כ"ק אדמו"ר מרנא ורבנא שמואל – אדמו"ר מוהר"ש

תורת שמואל – תרל"ב

1 והנה בחכמי המחקר יש מחלוקת מהו ההכרח יותר
 2 אם לבושים או מזון, והרמב"ם הכריע שמזון
 3 הוא יותר מוכרח והרא"י שמה שיותר מוכרח הוא מצוי
 4 יותר ובזול. ובאמת אפ"ל ששניהם אמת שלבושי יקר
 5 הם מלבושי כבוד ה"ה מותרות ואינו מוכרח לכן הוא
 6 ביוקר, אבל לבושים המגינים בקיץ מן החום ובחורף
 7 מן הקור הם יותר מוכרחים ובזול יותר שהרי אם
 8 יחשוב אדם כמה יעלה לו מזונות במשך הזמן שלובש
 9 אלו הלבושים, יעלה המזון ביוקר מן אלו הלבושים,
 10 ובדוגמא למעלה כי התורה נק' לחם ואינו מוכרח כ"כ
 11 דהיינו שאינו שוה לכל אדם כי אדם הפנוי מהעסק
 12 ואינו טרוד כ"כ עליו מוטל החוב להגות בו יומם

ולילה ומי שהוא בעל עסק די לו בפרק א' שחרית ופרק
 א' ערבית, ואין הפי' ששום המה בהמשכה שנמשך
 ע"י התורה שזהו דבר שא"א לומר, אלא בהמשכה
 יש חילוקים ע"ד ההפרש בין או"א במזלאת אתכלילן
 שהוא רק כמו יניקות השערות ובין או"א שהלבישו
 לזרועות דא"א שהוא הלבשה ממש, כן עד"ז ההפרש
 בין יושבי אוהלים ובין בעלי עסק, אך זהו דוקא
 בהמשכה, אבל לענין חיוב אין חוב על בעל עסק
 לעסוק יומם ולילה, ומפני כך נק' אינו מוכרח כ"כ
 שאינו שוה כ"כ, אבל במעשה המצות החיוב שוה לכל
 כי זהו לבושים המוכרחים אשר בלעדם א"א להנשמה
 לקבל כלל איזה גילוי.

מהרה ישמע

בס"ד, על החתונה פ' בא, תרל"ב

ה.

הוד כ"ק אדמו"ר מרנא ורבנא שלום דובער – אדמו"ר מוהרש"ב

שיעורים בהמשך המאמרים – תער"ב

ומבחינת ההסכם דמחשבה הקדומה ד'אדם קדמון' נמשך
 הרצון ממש שהוא בחינת בשר דאצילות, השלב
 השלישי, הוא הרצון בפועל לדבר, שזה כבר המשכה
 החוצה לעולמות והוא ברצון לעולם האצילות.
 וכידוע⁸⁴ שממלכות ד'אדם קדמון' נעשה כתר לאצילות
 כו', - מהדרגה התחתונה שבעולם 'אדם קדמון'
 ("מלכות ד'אדם קדמון") נעשה הרצון לעולם האצילות
 ("כתר דאצילות"), כפי שהרצון הגלוי נמשך מהרצון
 הנעלם וההסכמה בנפש.
 והכתר דאצילות - הרצון הגלוי הנזכר לעיל, הוא בחינת
 המשכה וההפיה להיות התהוות העשר ספירות
 דאצילות שהם הגילוי האלקי שבאצילות ובללות העולם
 דאצילות,
 שהתהוותם של עשר הספירות דאצילות הוא על-ידי
 הרצון - הכתר דאצילות, כפי שבנפש האדם הכוחות
 הפנימיים מתגלים על-ידי כח הרצון.
 וכמו שנתבאר לעיל פרק נ"ח שהרצון גורם פתיחת
 המקור להיות התגלות האורות, - הרצון, עם היותו
 מובדל לאין-ערוך מכל הכוחות שהרי הוא כוח מקיף

שאינו מוגבל והכוחות הפנימיים הם מוגבלים בעצם
 מהותם, מכל-מקום התגלות הכוחות היא על-ידי הרצון
 דוקא. ודוקא בגלל שהרצון מובדל לאין-ערוך משאר
 הכוחות, יש ביכולתו לפעול את התגלות הכוחות כאשר
 מסיבה כל שהיא אינם מתגלים מעצמם.
 וכמו הלומד במקום שלכו חפץ בו', שאמרו חכמים⁸⁵
 ש"אין אדם לומד אלא במקום שליכו חפץ", וההסברה
 בזה היא, שכיון שחפץ ורוצה בלימוד, נפתחים המוחין
 שלו ביתר שאת, שעל-ידי הרצון שהוא המיית והמשכת
 הנפש נמשך הגילוי בו' בכוחות הפנימיים.
 במאמר המוסגר דן הרבי נ"ע, מה מתרחש כאשר
 מההסכם במחשבה נמשך ישירות למעשה בפועל ואין
 התגלות הרצון.

1 (והנה כאשר עושה איזה דבר על-ידי ההסכם בלבד ללא
 2 רצון ממש וכמו כאשר הוסכם והוחלף אצלו ללמוד
 3 תורה, שיודע את חשיבות לימוד התורה ולכן הסכים
 4 והחליט בליבו ללמוד והוא לומד בכח ההסכם הזה
 5 שלא בא לכלל רצון עדיין הרי זה בדרך קבלת עול,
 6 כלומר, כיון שהסכים במחשבתו שכך ראוי לפעול הוא

85. עבודה זרה יט, א.

84. ראה עץ חיים שער ג (שער סדר אצילות) פרק ב.